

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Magdaleny Ježkové a soudců Mgr. Tomáše Blažka a Mgr. Heleny Konečné ve věci

žalobců: a) JUDr. J. M.
 b) Mgr. Š. M.
 žalobkyně b) zastoupena obecným zmocněncem žalobcem a)

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
 sídlem Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové

za účasti: **Mgr. R. J.**
 zastoupená obecným zmocněncem Ing. T. J.

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 7. 2025, KUKHK-32839/UP/2024 (SH),

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobci podali dne 11. 9. 2023 žádost o dodatečné povolení stavby „*Ohrazení pozemku p.p.č. XA pro pěstební účely, k.ú. X*“. Městský úřad Náchod, odbor výstavby a územního plánování (dále jen „stavební úřad“) rozhodnutím ze dne 4. 9. 2024 zamítl uvedenou žádost podle § 129 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon). Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobců a potvrdil rozhodnutí stavebního úřadu.

II. Argumentace účastníků

2. **Žalobci** předně namítli zásadní porušení jejich procesních práv. Uvedli, že rozhodnutí stavebního úřadu spočívalo na skutkových zjištěních z místního šetření konaného dne 3. 10. 2023, na které nebyli pozváni. Žalobci se tak nemohli ke způsobu provádění šetření, ani ke zjištěním stavebního úřadu přímo na místě vyjádřit. Stavební úřad navíc o tomto místním šetření nevyhotovil řádný protokol. Toto pochybení nenapravil ani žalovaný. Podle judikatury Nejvyššího správního soudu jde o podstatnou vadu řízení, a jedná se proto o důvod ke zrušení napadeného rozhodnutí.
3. Při zmíněném místním šetření stavební úřad učinil skutkové zjištění podstatné pro danou věc, podle kterého mají být sloupky ohrazení osazeny v betonových patkách. Na základě tohoto zjištění správní orgány vyslovily nesprávné závěry o charakteru ohrazení. V dokumentaci k záměru se přitom o betonových patkách nikde nehovoří, totéž platí pro žalovaným odkazovaný řez D.1.1. Ve skutečnosti se podle žalobců jedná o snadno demontovatelné ohrazení bez trvalého zásahu do pozemku, které není ani stavbou ve smyslu § 2 odst. 3 stavebního zákona. Pak není ani důvod vést řízení o její dodatečné povolení, respektive odstranění.
4. I kdyby se snad o stavbu jednalo, dle názoru žalobců má charakter ohrazení, nikoliv oplocení. Z dokumentace založené ve správním spise je zřejmé, že na ohrazeném pozemku parc. č. XA v k. ú. Náchod se nachází pěstební zeleň, kterou je třeba chránit (například před okusováním zvěří). Za takové situace nemůže jít o oplocení, které by bránilo vstupu na pozemek. Pro zabránění vstupu (zejména osob) by plastové oplocení o výšce 150 cm ani nebylo dostatečné. V posuzovaném případě se tedy nepochybně jedná o ohrazení pro pěstební účely.
5. Ze stejných důvodů nemůže obstát ani závazné stanovisko nadřízeného orgánu územního plánování. To totiž také vychází ze závěru o betonových patkách, a tedy z nesprávného posouzení ohrazení jako stavby oplocení. Pokud by přitom dotčené orgány správně posoudily záměr žalobců jako ohrazení, musely by konstatovat i jeho soulad s územně plánovací dokumentací.
6. Žalobci konečně také namítli, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Žalovaný sice vydal obsáhlé rozhodnutí (38 stran), většina z jeho odůvodnění však spočívá v rekapitulaci dosavadního průběhu řízení a v citacích celých podání žalobců, případně předchozích rozhodnutí žalovaného. Žalovaný neprovedl vlastní právní a skutkové hodnocení věci.
7. **Žalovaný** ve vyjádření k žalobě uvedl, že jeho závěry, podle nichž jde o stavbu dle stavebního zákona, která má povahu oplocení, nejsou postaveny na tom, zda jsou součástí

stavby betonové patky. V této souvislosti odkázal na obsah napadeného rozhodnutí. Žalobcům zároveň nebyla upřena možnost reagovat na zjištění učiněná při místním šetření konaném dne 3. 10. 2023. Žalobce a) měl možnost vyjádřit se k závěrům šetření při nahlížení do spisu dne 29. 7. 2024, případně se žalobci mohli vyjádřit k podkladům rozhodnutí dle § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Do procesních práv žalobců tedy nebylo zasaženo natolik závažným způsobem, aby bylo nutné přistoupit ke zrušení napadeného rozhodnutí.

III. Ústní jednání

8. Ústního jednání konaného dne 26. 3. 2026 se zúčastnil žalobce a), pověřená pracovnice žalovaného a zástupce osoby zúčastněné na řízení. Žalobce odkázal na podanou žalobu, pověřená pracovnice žalovaného na napadené rozhodnutí a na vyjádření k žalobě. K věci se blíže vyjádřil především zástupce osoby zúčastněné na řízení, který prezentoval argumenty na podporu rozhodnutí žalovaného. K dotazu soudu žalobce potvrdil, že nyní posuzovaná stavba je identická se stavbou, která byla předmětem žádosti žalobců o dodatečné povolení podané dne 18. 3. 2020.

IV. Posouzení věci krajským soudem

9. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného správního orgánu, přičemž rozsah jeho přezkumu byl vymezen žalobními body.
10. Ze správního spisu krajský soud konstatuje, že žalobci požádali dne 11. 9. 2023 o dodatečné povolení stavby, kterou označili jako ohrazení pozemku. Podle projektové dokumentace přiložené k žádosti se jedná o ohrazení pozemku p. č. XA v celkové délce 202 m. Ohrazení sestává z ocelových sloupků v rozestupu 2,5 m s výplní mezi sloupky z poplastovaného pletiva. Celková výška ohrazení činí 1,5 m. Ohrazení je umístěno po obvodu celého pozemku (cca 20 cm od pozemkové hranice) a je doplněno 2 vjezdovými branami (o šířce 5 a 5,85 m) a vstupní brankou (o šířce 1,1 m).
11. Stavební úřad rozhodnutím ze dne 4. 9. 2024 zamítl uvedenou žádost. Nejprve konstatoval, že se jedná o stavbu podle § 2 odst. 3 stavebního zákona. Dále stavební úřad posuzoval, zda má stavba povahu oplocení, nebo ohrazení. Dospěl přitom k závěru, že stavba je oplocením, neboť je spojená se zemí pevným základem, není snadno demontovatelná a nezajišťuje prostupnost krajiny pro zvěř.
12. Z kontrolních prohlídek zároveň vyplývá, že pozemek p. č. XA je využíván obdobným způsobem jako pozemek p. č. XB v k. ú. X, na kterém se nachází stavba rodinného domu. Pozemek p. č. XA je osázen dřevinami (stromy, keře, rostliny), v době prohlídek byl patrný vyježděný příjezd na zahradu, respektive ke stavbě rodinného domu. Z obsahu podané žádosti bylo také zřejmé, že se jedná o stavbu oplocení, o jejíž dodatečné povolení již žalobci dříve neúspěšně žádali (žádost ze dne 18. 3. 2020). Po porovnání dokumentací týkajících se jednotlivých žádostí stavební úřad seznal, že se jedná o identickou stavbu, kterou žalobci pouze nově označili jako ohrazení. Stejný závěr vyplynul z místního šetření, které stavební úřad provedl na místě stavby z veřejného prostranství dne 3. 10. 2023. O tomto místním šetření stavební úřad provedl jednoduchý záznam, k němuž přiložil na místě pořízenou fotodokumentaci.

13. Stavební úřad dále odkázal na závazné stanovisko orgánu územního plánování (Městského úřadu Náchod, odboru výstavby a územního plánování) ze dne 12. 7. 2024, podle něž je záměr žalobců nepřipustný. S ohledem na § 149 odst. 6 správního řádu proto stavební úřad neprováděl další dokazování a žádost zamítl.
14. Žalobci v odvoláních nesouhlasili se závěry uvedeného závazného stanoviska, žalovaný si proto vyžádal od nadřízeného orgánu územního plánování (Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, oddělení územního plánování) jeho potvrzení či změnu. Nadřízený orgán vydal dne 20. 12. 2024 závazné stanovisko, kterým potvrdil závěr o nepřipustnosti záměru žalobců vyslovený v závazném stanovisku prvostupňového orgánu územního plánování.
15. Závazné stanovisko nadřízeného orgánu územního plánování dovozuje nepřipustnost záměru žalobců z toho, že pozemek p. č. XA se dle územního plánu města Náchod nachází v nezastavěném území, v ploše s rozdílným způsobem využití NZ - *plochy zemědělské*. Záměr oplocení přitom neodpovídá žádnému způsobu využití uvedeném v hlavním, přípustném a podmíněně přípustném využití pro danou funkční plochu NZ. Z regulativů nepřipustného využití pak vyplývá, že územní plán města Náchod výslovně nepřipouští v nezastavěném území umisťovat stavby *oplocení*. Ve funkční ploše NZ územní plán města Náchod připouští pouze *ohrazení pozemků pro chovné a pěstební účely*. Tento regulativ je dále doplněn o podmínku, že ohrazení musí zajistit prostupnost krajiny, ve smyslu *propojení zástavby s přírodním zázemím*. I ohrazení totiž může v některých případech negativně ovlivnit volně žijící živočichy vytvořením bariéry bránící průchodu krajinou.
16. Nadřízený orgán územního plánování zároveň souhlasil s tím, že záměr žalobců má povahu oplocení. Tento závěr plyne nejen z obsahu výkresových částí projektové dokumentace k záměru, ale i ze skutečného způsobu provedení záměru, který je doložen například snímky ze serveru mapy.cz. Nejedná se o ohrazení, neboť záměr žalobců neumožňuje prostupnost krajiny. I podle projektové dokumentace má záměr sloužit jako „*zabezpečení proti okusu stromů zvěří*“. Z účelu užívání stavby je tak patrné, že záměr vymezuje prostor, ve kterém není žádoucí pohyb zvěře, což je v rozporu s podmíněně přípustným využitím funkční plochy NZ. Uvedený závěr podporuje také definice pojmů oplocení a ohrazení obsažená v textové části odůvodnění územního plánu města Náchod.
17. Žalovaný v napadeném rozhodnutí odkázal na právě shrnuté závěry nadřízeného orgánu územního plánování. Souhlasil také se závěry stavebního úřadu, že záměr žalobců je stavbou podle § 2 odst. 3 stavebního zákona a že jde o stavbu oplocení, nikoliv ohrazení. Z těchto důvodů žalovaný zamítl odvolání žalobců a potvrdil rozhodnutí stavebního úřadu.

Námítka nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného

18. Krajský soud se nejprve zabýval žalobní námitkou, podle níž je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
19. Obecně platí, že vlastní přezkum žalobou napadeného rozhodnutí je možný pouze za předpokladu, že se jedná o rozhodnutí srozumitelné, z jehož odůvodnění je zřejmé, jakými úvahami se správní orgán řídil při hodnocení skutkových i právních otázek a jakým způsobem se vyrovnal s argumenty účastníků řízení. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je nicméně vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně

přezkoumat. Konstatování nepřezkoumatelnosti by tedy mělo být v soudní praxi spíše výjimečné (přiměřeně viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 12. 2017, č. j. 2 As 196/2016-123, č. 3668/2018 Sb. NSS, bod 29).

20. Soud souhlasí s žalobci, že napadené rozhodnutí je značně nepřehledné, navzdory tomu jej ale hodnotí jako přezkoumatelné. Stavební úřad zamítl žádost o dodatečné povolení stavby s odkazem na závazné stanovisko orgánu územního plánování, podle něž je stavba v rozporu s územním plánem města Náchod. Žalovaný potvrdil rozhodnutí stavebního úřadu s odkazem na závazné stanovisko nadřízeného orgánu územního plánování. Správní orgány tak postupovaly v souladu s § 149 odst. 6 správního řádu, podle něž platí, že pokud *bylo v průběhu řízení o žádosti vydáno závazné stanovisko, které znemožňuje žádosti vyhovět, neprovádí správní orgán další dokazování a žádost zamítne*. Žalovaný v rozsahu, v němž odkázal na závazné stanovisko nadřízeného orgánu územního plánování, nemusel (a ani nemohl) provádět vlastní hodnocení věci. Byl totiž povinen vyjít ze závěrů obsažených ve zmíněném závazném stanovisku (viz § 149 odst. 1 správního řádu). Žalovaný zároveň srozumitelně posoudil všechny další otázky podstatné pro rozhodnutí o dané věci. Žalobci v rámci námítky nepřezkoumatelnosti v podstatě polemizují s některými ze závěrů, na kterých je založeno napadené rozhodnutí. Soud proto odkazuje na podrobnější vypořádání jednotlivých věcných žalobních námitek.

Povaha stavby (oplocení vs. ohrazení) a její soulad s územně plánovací dokumentací

21. Žalobci dále namítli, že *ohrazení* jejich pozemku vůbec není stavbou ve smyslu § 2 odst. 3 stavebního zákona. Pak není ani důvod vést řízení o jeho dodatečné povolení, respektive odstranění. I kdyby se snad o stavbu jednalo, dle názoru žalobců nemá tato stavba charakter *oplocení*. Není tedy v rozporu s územně plánovací dokumentací.
22. Krajský soud předesílá, že při posuzování těchto námitek nevycházel pouze z podkladů obstaraných stavebním úřadem při místním šetření konaném dne 3. 10. 2023, které dle žalobců nebylo řádně provedené. Správní spis totiž obsahuje celou řadu dalších relevantních podkladů.
23. V tomto ohledu je podstatné, že žalobci již v minulosti jednou žádali o dodatečné povolení stavby nacházející se na pozemku p. č. XA. Uvedenou žádost podali dne 18. 3. 2020 a dle podkladů ve spisu se týkala totožné stavby, jako v případě žádosti ze dne 11. 9. 2023. V době podání první žádosti stavba pouze ještě nebyla dokončená a sami žalobci ji označovali jako oplocení. Skutečnost, že se obě zmíněné žádosti týkaly stejné stavby, ostatně výslovně potvrdil žalobce a) během soudního jednání.
24. Správní spis konkrétně obsahuje protokoly a fotografie z kontrolních prohlídek ze dne 13. 2. 2020 a ze dne 4. 8. 2020. Stavební úřad dopředu vyrozuměl žalobce o konání těchto prohlídek, žalobce a) se jich také zúčastnil. Podle protokolu z prohlídky konané dne 13. 2. 2020 se v tuto dobu na pozemku p. č. XA nacházela (nedokončená) stavba oplocení sestávající ze sloupků výšky cca 1,5 m a pletiva totožné výšky. Sloupky byly usazeny v betonových patkách. Vjezdová brána zatím nebyla osazena. Stavbu provedl žalobce a) v prosinci 2019. Podle protokolu z prohlídky konané dne 4. 8. 2020 byla v tuto dobu stavba doplněna o ocelovou bránu ukotvenou do základu ze ztraceného bednění. Výška brány činila ve středu 1,92 m, šířka vnějších sloupků 6 m. Uvedené skutečnosti dokládají přiložené fotografie.

25. Spis obsahuje také projektovou dokumentaci k odstranění stavby na pozemku p. č. XA zpracovanou Ing. M. V. (patrně pro účely řízení o odstranění stavby zahájeného v roce 2020). Podle bodu B. 2 f) souhrnné technické zprávy z této dokumentace se jednalo o stavbu oplocení, jehož výška činila 1,5 m. Oplocení bylo provedeno z ocelových sloupků s diagonálním pletivem stejné výšky. Součástí oplocení byla 1 vstupní branka a 1 brána. Ocelové sloupky byly zabetonovány do země do hloubky cca 0,8 m.
26. K uvedené projektové dokumentaci jsou přiložené výkresy zpracované projektantem Ing. T. V. Výkres č. D.1.1.1 zobrazuje půdorys a řez ocelovým sloupkovým plotem s diagonálním pletivem, z řezu je přitom patrné, že sloupky byly usazeny v patkách o hloubce 0,6 m.
27. Dále jsou ve spisu založeny jednoduché záznamy z místních šetření ze dne 5. 1. 2023 a ze dne 3. 10. 2023 a fotografie stavby pořízené v uvedených dnech. Stavební úřad provedl tato místní šetření z veřejného prostranství bez účasti a bez předchozího vyrozumění žalobců. Ověřoval při nich, že se na pozemku p. č. XA stále nachází výše specifikovaná stavba a že „ohrazení“, o jehož dodatečné povolení žalobci požádali dne 11. 9. 2023, je totožnou stavbou.
28. K obsahu projektové dokumentace přiložené žalobci k jejich žádosti o dodatečné povolení stavby ze dne 11. 9. 2023 viz výše bod 10 tohoto rozsudku.
29. Spis obsahuje konečně také snímky dané stavby pořízené za použití funkce panorama na webových stránkách mapy.cz, které jsou součástí závazného stanoviska nadřízeného orgánu územního plánování ze dne 20. 12. 2024 a napadeného rozhodnutí. Jedná se o následující snímky:

30. Podle § 2 odst. 3 stavebního zákona se stavbou rozumí ***veškerá stavební díla, která vznikají stavební nebo montážní technologií, bez zřetele na jejich stavebně technické provedení, použité stavební výrobky, materiály a konstrukce, na účel využití a dobu trvání. Dočasná stavba je stavba, u které stavební úřad předem omezí dobu jejího trvání. Za stavbu se považuje také výrobek plnící funkci stavby. Stavba, která slouží reklamním účelům, je stavba pro reklamu*** (zvýraznění doplněno soudem).
31. Na základě výše shrnutých podkladů soud konstatuje, že se v posuzovaném případě jedná o stavbu ve smyslu výše citovaného ustanovení stavebního zákona, neboť je evidentní, že jde o stavební dílo vzniklé montážní technologií. Žalobci sice v žalobě tvrdí, že jde o snadno demontovatelné ohrazení bez trvalého zásahu do pozemku, tomuto tvrzení ale nic nenasvědčuje. Naopak z podkladů obsažených ve spisu je zřejmé, že sloupky, mezi kterými je natažené pletivo, stejně jako vstupní brána, jsou pevně usazeny v zemi. Podle protokolu z prohlídky konané dne 13. 2. 2020 jsou sloupky usazeny v betonových patkách a podle protokolu z prohlídky konané dne 4. 8. 2020 je ocelová brána ukotvena do základu ze ztraceného bednění. Také z výkresů, které jsou součástí projektové dokumentace přiložené žalobci k jejich žádosti o dodatečné povolení stavby ze dne 11. 9. 2023, je patrné, že sloupky jsou usazeny v patkách o hloubce 0,6 m (viz řez na výkresu č. D.1.1), byť tato projektová dokumentace nespecifikuje materiál tvořící základové patky. Pro definici pojmu stavba navíc ani není určující způsob spojení stavebního díla se zemí (lze si tedy představit i stavbu, která není pevně usazena v zemi). Soud odkazuje také na rozhodovací praxi, která obdobná stavební díla běžně považuje za stavbu. Nejvyšší správní soud například neměl žádné pochyby o tom, že oplocení z kovových sloupků a pletiva o výšce 150–160 cm bylo stavbou podléhající režimu stavebního zákona (viz rozsudek ze dne 21. 2. 2008, č. j. 7 As 17/2007-59, č. 1816/2009 Sb. NSS).
32. Soud zároveň souhlasí se správními orgány v tom, že posuzovaná stavba má povahu oplocení. Tento závěr plyne nejen z obsahu projektové dokumentace ke stavbě, ale i ze skutečného způsobu jejího provedení, který je doložen fotografiemi založenými ve spisu. Pro posouzení druhu stavby je přitom rozhodující skutečný charakter stavby, nikoliv její

označení v projektové dokumentaci (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2013, č. j. 8 As 33/2012-48).

33. Podle správních orgánů se za ohrazení běžně považuje dočasná konstrukce sloužící k ochraně a prostorovému vymezení chovu hospodářských zvířat a zvěře a pěstebních ploch. Ohrazení není pevně a trvale spojeno se zemí, jeho demontáž musí být snadná a nesmí znehodnotit půdní fond či pozemky určené k plnění funkcí lesa. Oproti tomu oplocení je stavba (konstrukce) chránící pozemek před vstupem osob a zvířat, spojená se zemí pevným základem. Proti tomuto obecnému vymezení rozdílu mezi ohrazením a oplocením žalobci nic nenamítají a ani soud nevidí důvod se od něj odchýlit.
34. Dále správní orgány odkázaly na vymezení uvedených pojmů obsažené přímo v územním plánu města Náchod. *Oplocení* je v textové části odůvodnění územního plánu definováno jako *stavba (konstrukce) chránící pozemek před vstupem osob a zvířat, spojená se zemí pevným základem*. *Ohrazení* je dále definováno jako *dočasná konstrukce sloužící k ochraně a prostorovému vymezení chovu hospodářských zvířat a zvěře, pěstebních ploch (vč. lesních školek) apod, ohrazení nesmí být pevně a trvale (tj. základem) spojeno se zemí, jeho demontáž musí být snadná a nesmí znehodnotit ZPF či PUPFL*. Územní plán města Náchod tedy vymezuje oplocení a ohrazení obdobným způsobem.
35. Podstatné pro posouzení věci je také to, že pozemek p. č. XA se dle územního plánu města Náchod nachází v nezastavěném území, v ploše s rozdílným způsobem využití NZ - *plochy zemědělské*. K regulativům (ne)přípustného využití funkční plochy NZ viz výše bod 15 tohoto rozsudku.
36. Jak již soud konstatoval výše, posuzovaná stavba je pevně spojená se zemí a není možné ji snadno demontovat. Zároveň je zřejmé, že neslouží k prostorovému vymezení chovu hospodářských zvířat a zvěře či pěstebních ploch, ale že jejím skutečným účelem je ochrana pozemku před vstupem osob a zvířat. S tím není v rozporu skutečnost, že pletivo dosahuje výšky pouze 1,5 m. Taková výška oplocení zahrady přiléhající k rodinnému domu není nijak výjimečná. Důsledně zabránit vstupu všech osob na pozemek takové oplocení jistě nedokáže, ale pro základní ochranu před pohybem náhodných kolemjdoucích (a zvěře) je postačující. Ani skutečnost, že se na zahradě žalobců nachází mimo jiné také pěstební zeleň, kterou je třeba chránit před okusováním zvěří, nečiní z posuzované stavby bez dalšího ohrazení.
37. Soud ve shodě se správními orgány považuje za důležité také to, že posuzovaná stavba nezachovává prostupnost krajiny. Velikost ok u použitého pletiva je dle fotografií taková, že s výjimkou těch nejdrobnějších živočichů vytváří bariéru pro pohyb zvěře. Argumentace žalobců, že branky a brány nacházející se v oplocení (dle žalobců ohrazení) jejich pozemku nejsou uzamčeny, tak nemůže na hodnocení věci nic změnit. Z účelu užívání stavby vymezeného v dokumentaci přiložené žalobci k žádosti o dodatečné povolení stavby ze dne 11. 9. 2023 („*zabezpečení proti okusu stromů zvěří*“) je ostatně patrné, že stavba vymezuje prostor, ve kterém není žádoucí pohyb zvěře. To je přitom v rozporu s regulativy přípustného využití funkční plochy NZ. Soud připomíná, že územní plán města Náchod výslovně nepřipouští v nezastavěném území umisťovat stavby *oplocení* a ve funkční ploše NZ připouští pouze *ohrazení pozemků pro chovné a pěstební účely*. Takové ohrazení zároveň musí zajistit prostupnost krajiny, ve smyslu *propojení zástavby s přírodním zázemím*.

38. Krajský soud shrnuje, že posuzovaná stavba je v rozporu s územním plánem města Náchod. Pozemek žalobců p. č. XA se dle uvedeného územního plánu nachází v nezastavěném území, v ploše s rozdílným způsobem využití NZ - plochy zemědělské. V této ploše pak nelze za žádných okolností umístit oplocení, za splnění územním plánem stanovených podmínek by v ní bylo možné umístit pouze ohrazení. Posuzovaná stavba je přitom oplocením. I kdyby se snad jednalo o ohrazení, stavba by nebyla v souladu s podmíněně přípustným využitím stanoveným v územním plánu pro plochy NZ (*ohrazení pozemků pro chovné a pěstební účely – za podmínky zajištění prostupnosti krajiny*). S ohledem na regulaci, kterou pro danou funkční plochu stanoví územní plán města Náchod, tak nebylo možné stavbu dodatečně povolit. Stavební úřad proto rozhodl o žádosti žalobců v souladu s § 129 odst. 2 stavebního zákona.

Námítka porušení procesních práv žalobců

39. Žalobci namítli také porušení jejich procesních práv. Rozhodnutí stavebního úřadu mělo spočívat na skutkových zjištěních z místního šetření konaného dne 3. 10. 2023, na které nebyli pozváni. Stavební úřad navíc o tomto místním šetření nevyhotovil řádný protokol.

40. Ani tyto námítky nejsou důvodné.

41. Podle § 129 odst. 2 stavebního zákona je v řízení o dodatečném povolení stavby povinností stavebního úřadu provést ohledání na místě. Nejvyšší správní soud k tomu v bodě 13 rozsudku ze dne 20. 11. 2014, č. j. 2 As 69/2014-57, doplnil, že z § 51 odst. 2 správního řádu „*vyplývá povinnost správního orgánu provádět důkazy pouze za předpokladu, že poskytne účastníku řízení možnost být přítomen jejich provádění. I ve správním řízení se pak uplatní ústavně zaručené právo účastníka řízení vyjádřit se ke všem prováděným důkazům ve smyslu čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Jedním z účelů ústního jednání spojeného s ohledáním na místě je přispět ke zjištění stavu věci bez důvodných pochybností (§ 3 správního řádu). Z judikatury Nejvyššího správního soudu pak vyplývá, že ohledání je jeden z nejbezpečnějších důkazů umožňujících správnímu orgánu, aby si mohl na základě vlastního pozorování a přímého srovnání zjištěných skutečností s výsledky dosavadního šetření učinit potřebné závěry pro rozhodnutí (důležitost ohledání jako důkazního prostředku lze v nyní posuzované věci spatřovat i v tom, že ohledání na místě je v řízení o dodatečném povolení stavby povinné), a účastníci řízení musí být k ohledání přizváni, mají právo klást otázky svědkům, popř. znalcům, jsou-li přítomni (...)*“.

42. Z právě uvedeného plyne, že stavební úřad skutečně porušil procesní práva žalobců, pokud v řízení o jejich žádosti o dodatečné povolení stavby provedl dne 3. 10. 2023 místní šetření, o jehož konání žalobce předem nevyrozuměl. Ze spisu přitom neplynou žádné skutečnosti, které by svědčily o tom, že nebylo možné žalobce na toto místní šetření pozvat (tedy že by se jednalo například o neodkladný úkon).

43. Ne každá procesní vada však musí mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, jak dlouhodobě dovozuje judikatura správních soudů a od 1. 7. 2023 výslovně stanoví § 75 odst. 3 s. ř. s. Totéž ostatně konstatoval Nejvyšší správní soud i v rozsudku ze dne 21. 5. 2025, č. j. 7 As 323/2023-47, na který v souvislosti s danou námitkou odkazují sami žalobci (viz bod 37 cit. rozsudku).

44. V nyní posuzované věci se jednalo o procesní vadu, která neměla vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Jak je patrné z předchozí části tohoto rozsudku, zjištění učiněná při místním šetření konaném dne 3. 10. 2023 nejsou pro danou věc stěžejní. Stavebnímu

úřadu posloužila v podstatě pouze k tomu, aby ověřil, že „ohrazení“, o jehož dodatečné povolení žalobci požádali dne 11. 9. 2023, je totožnou stavbou se stavbou oplocení, které se týkalo předchozího řízení o dodatečné povolení stavby, zahájené žádostí žalobců ze dne 18. 3. 2020. Tuto skutečnost přitom žalobci nijak nezpochybňují. Krajskému soudu proto není jasné, co by na věci změnilo, kdyby se žalobci tohoto místního šetření zúčastnili.

45. V případě posuzovaném Nejvyšším správním soudem v rozsudku č. j. 7 As 323/2023-47 se jednalo o odlišnou situaci. V daném případě Nejvyšší správní soud přisvědčil stěžovatelkám (které vlastnily pozemky sousedící s pozemky stavebníka), že v důsledku nemožnosti zúčastnit se ohledání nemohly blíže konkretizovat své námitky např. co do nepřiměřeného zásahu do jejich soukromí v důsledku výhledu na jejich pozemek. Stěžovatelky totiž namítaly nesprávnost údajů v projektové dokumentaci o odstupových vzdálenostech (tj. výslovně zpochybňovaly podklady předložené stavebníkem), které ovšem nemohly ověřit přeměřením na místě.
46. V nyní posuzované věci ale žalobcům nic nebránilo v řádném uplatnění námitek proti závěrům správních orgánů. Stavba se nachází na jejich pozemku a předchozích kontrolních prohlídek stavby se mohli zúčastnit. Jestliže nyní žalobci zpochybňují závěr správních orgánů o usazení sloupků v betonových patkách, pak mohli předložit důkazy dokládající toto jejich tvrzení. Nic takového neučinili, naopak důkazy obstarané stavebním úřadem při předchozích kontrolních prohlídkách a projektová dokumentace přiložená žalobci k jejich žádosti o dodatečné povolení stavby ze dne 11. 9. 2023 svědčí o správnosti skutkových závěrů, k nimž dospěly správní orgány. Za těchto okolností by bylo projevem přepjatého formalismu, kdyby soud označil postup stavebního úřadu při provádění místního šetření dne 3. 10. 2023 za zásadní porušení procesních práv žalobců.
47. Z obdobných důvodů není procesní vadou, která by měla vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, ani skutečnost, že stavební úřad o daném místním šetření nevyhotovil řádný protokol.

V. Závěr a náklady řízení

48. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že uplatněné námitky jsou nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
49. O náhradě nákladů řízení účastníků (tj. žalobců a žalovaného) soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobci nemají právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměli úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.
50. Osoba zúčastněná na řízení má podle § 60 odst. 5 s. ř. s. (ve znění účinném od 1. 1. 2026) *právo na náhradu nákladů řízení vůči neúspěšnému žalobci, pokud bránila své právo, které jí vyplývalo z rozhodnutí nebo jiného úkonu napadeného žalobou. V ostatních případech má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Z důvodů zvláštního zřetele hodných může jí soud na návrh přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení.* V posuzované věci osoba zúčastněná na řízení neuplatnila žádné náklady na řízení, soud proto ani blíže neposuzoval, zda by jí dle citovaného ustanovení náležela jejich náhrada.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 31. března 2026

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
předsedkyně senátu